

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АПРИЛ 2008. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIX, БРОЈ 3048

Земљу у срцу

4

Др Војислав Шешељ

**ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА**

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

**СВЕДОК ОДБРАНЕ
СЛОБОДАНА МИЛОШЕВИЋА
У ХАШКОМ ПРОЦЕСУ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2005.

Др Војислав Шешељ

**АФЕРА ХРТКОВЦИ
И УСТАШКА КУРВА
НАТАША КАНДИЋ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2007.

Др Војислав Шешељ

**ХАШКО
ИНСТРУМЕНТАЛИЗОВАЊЕ
ЛАЖНИХ СВЕДОКА**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2007.

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

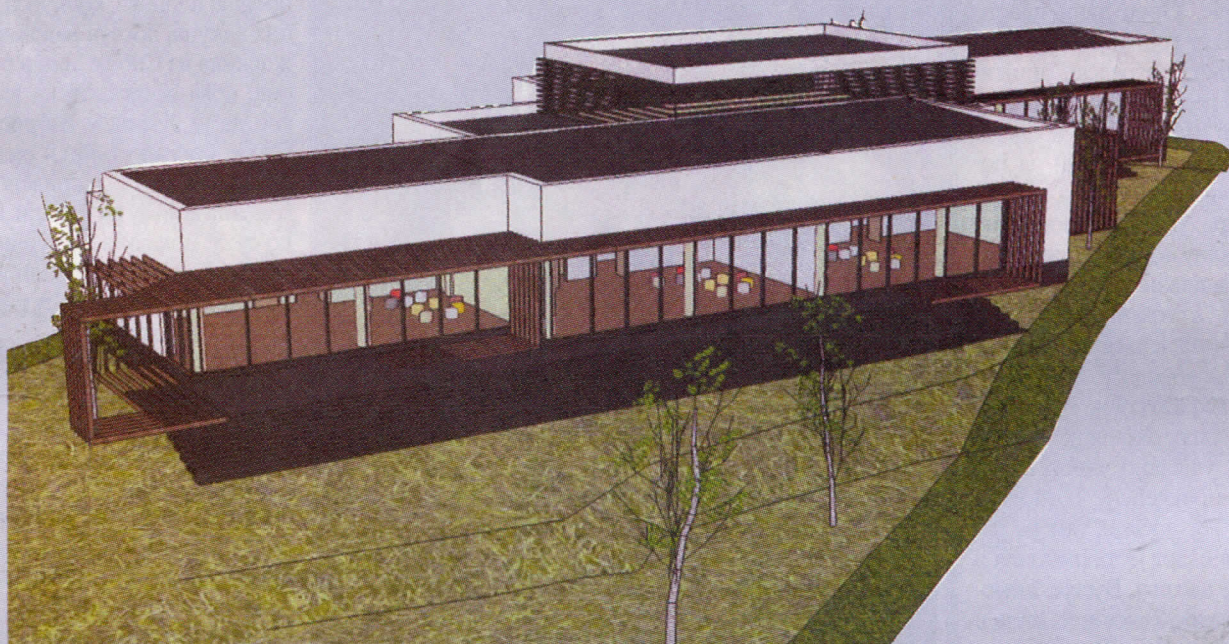

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

*Драги суграђани,
деца су наше највеће богатство и зато је оштрина Земун од
2004. године, од поновног доласка радикала на власти, одлучила
да инвестира у будућности наших наследника, нашу будућност.*

*Желимо да наставимо и даље, у договору са вама, да градимо
и улеђивамо наш град, зато изаберите најбоље домаћине,
српске радикале.*

С поштовањем,

• **Оснивач и издавач:** Проф. др Војислав Шешелъ • **Уредник издања:** Жана Живаљевић
• **Техничко уређење и компјутерски прелом:** Бранкица Терзић • **Редакција овог
издања:** Марија Јанковић, Јелена Грбић и Срђан Томић • **Лектура и коректура:** Лазар
Маџура • **Председник Издавачког савета:** Др Ђорђе Николић • **Заменик председника
Издавачког савета:** Др Бранко Надовеза • **Издавачки савет:** Проф. др Војислав
Шешелъ, Томислав Николић, Милорад Мирчић, Гордана Поп-Лазичић, Александар
Вучић, Драган Тодоровић, Мирко Благојевић, Душко Секулић, Зоран Красић, Паја
Момчилов, Наташа Јовановић, Горан Цветановић • **Штампа:** ДОО „Драгић”,
Зрењанин, Борђа Јовановића 20, 23000, Зрењанин, тел. 023/535-491 • **Редакција прима
пошту на адресу:** „Велика Србија”, Трг победе 3, 11080 Земун; рукописи се не враћају
• Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године.

СРП - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА Србија : новине Српске
радикалне странке / главни и одговорни
уредник Елена Божић-Галијан. - Год. 1,
бр. 1 (јул 1990)-

- Београд : Војислав Шешелъ, 1990-
(Зрењанин : Драгић). - 30 cm

Месечно

ISBN 1452-9165 = Велика Србија
COBISS.SR-ID 19291650

Да све српско буде к'о земунско

• Изборна ноћ 2004, када се решавала судбина Земунаца, била је значајна и српским радикалима, исто колико и становницима ове велике београдске општине. Једнима је била повраћај поверења, а другима нада да ће радикалско чудо наставити тамо где је било, да се гради и изграђује...

На власт у Земун, српски радикали дошли су 1996. године, када је 2. децембра конституисана нова скупштинска, радикалска већина. Од увођења плурализма, 1990. године, била је то прва власт изабрана на демократски начин, а да у нису Милошевићеви социјалисти нису представљали већину. Српски радикали имали су пред собом озбиљан и одговоран задатак од тог децембра 1996. године, да народу Србије, на примеру Земуна, покажу како би владали у целој Републици. Лидер српских радикала, професор др Војислав Шешел, тада је изабран за председника општине Земун, и већ првог дана власти најавио је радикалско чудо, изградњу једног новог, савременог града отвореног за вредне и амбициозне људе. Први дани власти показали су грађанима не само ове велике београдске општине, већ и целе Србије, да је професор др Шешел, као председник Општине, спреман да помогне свим житељима земунског атара, увео је једнократну материјалну помоћ за лица слабог имовинског стања, помоћ борцима, а током четворогодишњег мандата изграђен је добар део водовода у земунским селима, асфалтиране су многобројне улице, ојачане фасаде у центру, у Главној улици, а потпуно су преуређене Господска улица и Трг победе, такође радикалска власт је формирала и три нова насеља, Бусије, Грмовац и Плаве Хоризонте, па је и многим житељима Земуна тако омогућено да реше своје стамбено питање.

Земун је у току радикалске власти био једно велико градилиште, а житељи су били задовољни изабраним домаћинима. Истине за вољу, имали су српски радикали још много планова у вези с тим шта би још све требало урадити у Земуну, како би њихов град, који је тада имао око 250.000 становника, био још лепши, али 2000. године, Земунци су се интуитивно, под утицајем олако изречених обећања челника 18 странака уједињених у Демократску опозицију Србије, одлучили да власт на локалном и републичком, као и на савезном нивоу, повере истим људима, представницима ДОС-

а. Народ је поверовао њиховим лепим предизборним причама и шареним лажима. Није прошло много времена, а Земунци су схватили да су заведени лажима. Знали су да су погрешили, једну часну и домаћинску власт каква је била радикалска, заменили су преварантима и манипулаторима, који су бринули само о сопственим интересима. Видели су то Земунци врло брзо, јер оно што је било примарно у време земунског, радикалског чуда, а

то су интереси житеља Општине, у којој је општинска администрација сервис свих Земунаца, а рад свих запослених јаван, јер је општинско гласило „Земунске новине“, житеље свог атара редовно обавештавало о свему што се дешава у њиховој општини, од продаје плацева, конкурса, јавних закупа, посета важних државника из Србије, али и региона, нова досманлијска власт, као да је гумицом избрисала. Све је постало тајно и радило се „испод жита“, скривено од грађана који су их бирали. Горко су се покајали Земунци и с нестрпљењем очекивали нове локалне изборе, који су расписани 2004. године.

Та изборна ноћ, када се решавала нова-стара судбина Земунаца, била је значајна и српским радикалима, исто колико и становницима ове велике београдске општине. Једнима је била повраћај поверења, а другима нада да ће се радикалско чудо наставити тамо где је стало, да ће Земун наставити да се гради и изграђује, баш онако како је њихов први демократски председник, професор др Шешел, то започео, сада већ далеке 1996. године.

Свима је лакнуло, српски радикали убедљиво су победили у општини Земун. Живот се нормализовао и почео да се одвија неким новим токовима, а да ли су српски радикали положили испит и задовољили Земунце, показаће наступајући избори. О томе шта су све српски радикали током последње четири године урадили, шта су могли, а шта нису стигли, разговарали смо с председником Скупштине општине, Горданом Поп-Лазиф.

Старе - нове „Земунске новине“ као гласило свих Земунаца означиле су повратак домаћинске власти

2004 – ефикасно решавање нагомиланих проблема, досманлијских рестлова

– Грађани су били незадовољни влашћу која њихове проблеме не решава – каже жена која је на челу земунске власти четири године, Гордана Поп-Лазих. Истини за вољу, у време прве радикалске власти формирана су три нова насеља, ширила су се и постојећа, али чињеница је да све то није било праћено адекватним регулационим плановима и одговарајућим улагањем у инфраструктуру. Видело се да су све оно што смо ми у првом мандату урадили, други разградили, што небригом, што намерно, а што из нехата, а помало и из немоћи, јер је за све њих локални ниво, Земун, у овом случају, требало да буде само одскачна даска за неке нове функције, државничке или страначке, сасвим је свеједно. Када смо се 2004. године поново суочили са тим проблемима, било је заиста много незадовољства код Земунаца. Морали смо брзо да радимо на решавању тих проблема. Нешто смо могли да урадимо сами, као што смо изградили водовод у Угриновцима, али нешто смо морали да радимо и у договору са градом Београдом, да инсистирамо на томе да више ниједна градска власт, ма ко био на њеном челу, према Земуну не може да се понаша као маћеха и да ми заслужујемо да нам се асфалтирају улице. Тако да је до сада, током ове четири године, асфалтирано 113 улица у насељима: Плави Хоризонти, Алтина, Бусије, Угриновци, Батајница, али и овде у центру Земуна. Ми смо људи домаћини, Земун је наша кућа и наставили смо тамо где смо стали 2000. године. Покушали смо да радимо на исти начин као што је то чинио први радикалски председник Земунаца, професор др Шешел. Истина је да смо имали мање могућности, мање финансијских средстава зато што се у међувремену променио Закон о локалној самоуправи. Наиме, били смо у великој мери зависни од новца који нам даје град Београд. На сву срећу, у јуну месецу прошле године, после непрекидног указивања на постојећу нелогичност, да се ми у општинама свакодневно суочавамо са проблемима које не можемо да решимо, добили смо могућност да направимо свој програм и план како да уложимо средства која убирамо од закупа пословног простора и тиме нам је донекле рад био олакшан. Наравно, разне општине имају и различите могућности за решавање примарних проблема грађана, што је у директној вези са цифром од закупа који остваримо на годишњем нивоу. Дакле, наш приход од закупа на годишњем нивоу је 164 милиона динара, али зато је, на пример, приход општина Стари град или Савски венац далеко већи. Заиста не знам у шта су они улагали тај новац наплаћен од закупнина, али зато знам да им је Град доста помагао, улагао у те две општине и да тамо има много мање проблема. Ми једноставно нисмо знали где ћемо пре да уложимо новац како бисмо олакшали живот грађанима. О томе је требало пита-

Насеље 13. мај

„Задовољна сам радом локалне власти, до сада су на сваку нашу молбу излазили у сусрет, за разлику од својих претходника. Дивно је што раде спортске терене у насељу, значи да брину о младима. Недавна посета председника општине, Гордана Поп-Лазих, обрадовала је све житеље насеља 13. мај”, каже Ивана Јовановић, студент дизајна.

„Много нам се свиђа и веома смо срећне што имамо где да се играмо”, тврде шестогодишње Јована и Сара, које смо затекли како се играју жељно ишчекујући посету земунског руководства.

нута. Задовољна сам као родитељ, али и као први човек међу једнакима, међу својим Земунцима.

Гордана Поп-Лазих признаје да је, на опште задовољство Земунаца, који обожавају свој град, највише средстава, ипак, уложено у Земунску гимназију која ове године слави 150 година постојања.

– Земунска гимназија већ годинама чека на озбиљну реконструкцију, која је обећана са нивоа града Београда, али нажалост, до испуњења градског обећања никада није дошло. Зато смо се ми одлучили да извршимо потпуно реновирање две физкултурне сале, да им купимо нов намештај и да променимо грађевинску столарију. Укупна вредност тих радова је 43 милиона динара – задовољно објашњава прва дама Земуна, Гордана Поп-Лазих.

ти пре свега оне којима су та средства намењена. Зато смо се одлучили да највише новца уложимо у децу, јер почетак сваког од нас јесте дете, а брига о будућности и нашим наследницима, по мени, је једна племенита брига за рађање и здраво одгајање деце. Зато смо највећи део тог колача уложили у ревитализацију предшколских установа, у замену грађевинске столарије, куповину разних дидактичких помагала, у изградњу ограда око дечјих вртића због безбедности тих малишана, у видео надзор како би ти објекти били што безбеднији и како не би били на мети разних деструктивних појава које постоје у нашем друштву. Затим, улагали смо у школе, ревитализовали и физкултурне сале, куповали намештај за ђаке, крчили, такође радили на ограђивању школских дворишта, изградњи спортских терена тамо где су недостајала лепо уређена дворишта и спортски терени. Ако деца немају чиме да се забаве, ако не могу да се баве спортом, а да их то ништа не кошта, а најлогичније место за ту врсту дечије активности јесте школско двориште, онда они траже забаву на неким другим, опаснијим местима где, нажалост, у већини случајева, нису безбедни. Младост је сама по себи радознала, па и у тим ваншколским активностима, а како живимо у опасним временима која су за породицу доста тешки, јер се родитељи по цео дан раде, деца су препуштена себи, и задовољавају знатижељу, на начин који може да одведе на странпутицу, одлучили смо да припомогнемо да нам деца буду што боље заштићена и збри-

Понекад и добра воља решава проблеме

Прича тихо и смирено о свим проблемима с којима се сусрећу не само београдске, већ и остале општинске самоуправе у Србији. Проблема је много, а наравно она као представник домаћинске власти, па при томе још и вредна жена, мајка, желела би да у њеном атару, може све да их реши. Међутим, свесна ситуација је да не може све што пожели баш лако и једноставно да реши, чак ни чаробним штапићем, јер су ингеренције локалних власти ограничене Законом о локалној самоуправи, прихватила се оних најакутнијих, оних који грађане највише муче.

– Путеви, водовод, канализација нису у ингеренцији општина, али српски радикали све то раде како грађани не би трпели. Покушавамо неким материјалним средствима и те ствари да исправимо. Организујемо разноврзне акције – вели председник општине Земун. – Некада је потребна само добра воља да се неки проблем реши, а да притом нису потребна велика средства. Пре две године смо имали велике поплаве. Настрадале су неке куће, које јесу биле исправно изграђене и у њима су углавном живели Роми. Били смо на терену, обишли их и видели да су неусловне за живот. Нисмо имали новаца да им купимо станове, нити Општина има станова, али имали смо вредне грађевинске парцеле. Довели смо инфраструктуру до плацева и у сарадњи са Министарством за капиталне инвестиције издејствовали градњу типских кућа за те породице. На Светски дан Рома, пре извесног времена, обишла сам те наше Земунце. Они данас живе у веома лепим кућама. Домаћински су нас нас угостили и

по ко зна који пут се захвалили што смо пронашли начин да њихов стамбени проблем решимо. Речима се не да описати осећање које ме је преправило тог тренутка. Лепо се осећа човек кад из готово безизлазне ситуације пронађе начин да најбоље разреши проблем који га баца у очај. У овом случају, у очају су били и Роми, али и општинско руководство. Животна искуства нас уче да није све у новцу, већ понекад би требало да знамо где и како нешто да понудимо и како да од некога нешто узмемо, како бисмо проблем решили, а да све стране у причи буду задовољне. Понекад је то тешко и напорно, јер је и такво време у коме живимо, али ако се не потрудимо и из себе не дамо максимум, онда нисмо спремни за сва искушења која живот поставља испред нас. Онда немамо снаге, врло лако губимо веру, поверење у себе, у свет око нас, а ништа горе од тога – промуклим гласом вели наша саговорница.

Настављамо с причом о обавезама и надлежностима локалне самоуправе у Земуну, предностима и недостацима нашег система и локалног уређења. Захтеви грађана су понекад велики, превазилазе могућности општинске власти у Земуну, али ова одлучна жена покушава све околности да сагледа и помири непомирљиве услове и прилике.

– Није судбина једног човека у рукама само његове општине, него и у рукама оних који руководе градом, па и оних који руководе државом у целини – наставља Гордана Поп-Лазић. Сви ми, издвајајући за порезе, доприносимо и таксе, пунимо те буџете, логично је да очекујемо да нам се у одређеном тренутку та сред-

ства врате. Зато мени веома пуно смета када звецкају маказе изнад разнобојних врпци, када се нешто отвара, или када неки челници кажу: „Демократска странка вам је урадила то и то...“ или „влада Србије“ или „град Београд је то урадио“. Није нам нико ништа ура-

Угриновци

„Пресрећан сам што нам је Општина реновирала зграду месне заједнице, а посебно што је изграђен паркинг. Морам и да кажем да су мештани презадовољни због новог водовода и да сви хвале локалну власт“, каже Живан Бибер, пензионер.

„Срећна сам што нам је локална власт помогла да решимо проблем са водом. Генерално веома сам задовољна радом Општине и нека само наставе тако“, каже Мица Бибер, домаћица.

дио, ми смо само испунили своју обавезу да, уколико се рационално понашамо стекнемо могућности, или их макар створимо неким начином и вратимо грађанима оно што су нам дали својим гласачким поверењем и дозволили да управљамо и да распоређујемо у нашој великој заједничкој кући, као што је једна општина, један град, или држава. Само се поставља питање да ли смо у томе били рационални, да ли смо имали у виду примарне потребе. Дакле, мора да постоји нека листа приоритета, да ли смо при томе зидали цене и уграђивали се у те цене. Ту мислим на ону најнегативнију појаву у друштву као што су корупција и мито, или смо то радили као да то радимо за себе. Ја гарантујем да је у општини Земун, сваки посао који је био наша инвестиција, рађен по минималним ценама и када би се те цене поредиле са ценама сличних инвестиција било којих других државних институција, могли би сви сликовито да виде колико смо се ми у свему томе домаћински понашали и колико смо, у ствари, потрошили само најнужније, оно што смо морали.

По угледу на др Војислава Шешеља

Очигледно је да гесло, успостављено доласком прве радикалске власти у општини Земун 1996, које је важило као принцип, а

За радикалску младост, младост за српску будућност

„Чула сам да је општинска власт у Земун уложила више десетина хиљада евра у нашу школу, и то на иницијативу председника општине Гордане Поп-Лазе. Нисам могла да поверујем, док се сопственим очима нисам уверила, видела у учионицама нове клупе као и кабинет за хемију који је добио ганц нову опрему. Радикалска власт мисли на младост, обавезујући нас младе да мислимо о будућности и боље учимо”, каже Антонина Стајић.

који је увео др Војислав Шешељ, да је општина сервис грађана и да све урађено грађани могу да виде, важи све до данас.

– Трудимо се да грађане обавестимо о свему што радимо најпре преко „Земунских новина”,

али често то није довољно. Тираж „Земунских новина” је веома мали и сви грађани нису у ситуацији да дођу до њих. С друге стране, медији нису наклонени општини Земун. Током ове четири године били су неоправдано затворени за нас. На неке можемо да се љутимо, на неке не, али морамо да се љутимо на државну телевизију, која себе назива Јавни сервис, али и на Студио Б који се финансира из целова свих нас у Београду. Они нису показивали, ни жељу, ни интересовање да чују шта имају Земунци да кажу, или ми из општинског руководства. Смешно је и тужно у исто време да нико од општинских функционера, ниједном није био позван у неку емисију ТВ Студија Б, где би имали могућност да кажемо шта смо све урадили, колико нас је то коштало или шта смо планирали ново да урадимо. То говори о проблему с ко-

јим смо се ми суочили, како да грађане обавестимо о свему томе. Они који релативно често одлазе у дечије вртиће, обданишта, школе, сусрећу се са свим стварима које смо урадили у тим установама, наравно знају да је то урадила општина Земун, мада нигде не пише, онда они то пренесу својим комшијама, рођацима, пријатељима, али опет неки остају ускраћени за те информације, па се можда питају шта ли ми радимо. Зато би било добро да смо се појављивали макар два-три пута годишње по десетак минута у градским вестима, ако не у емисијама ТВ Студија Б.

Природно је да имамо жељу да и други, који нису имали прилику да се сусретну са оним што смо урадили у Земуну, сазнају где су отишле паре пореских обвезника из земунског општинског буџета. Искрено се надам да долазе нека боља времена и да ћемо и те болести преболети и да ће и тај Студио Б једном бити телевизија у функцији свих грађана, а не

Пијаца у Шајкашкој

„Лепо урађена пијаца, решен је чак и санитарни чвор. Сваке недеље сам овде да купим понешто, пре свега за моје двоје дечице и поносна сам што живим у Земуну”, тврди Мирјана Немец, радница.

„Дуго сам већ без посла на правди Бога. Ова пијаца ми омогућава да под повољним условима зарадим и прехраним своју породицу”, вели Милан Крљић, продавац.

„На ову пијаци долазе људи из целог Београда. Мени заиста није тешко да из Медаковића сваке недеље дођем, јер нигде ближе постоји овако широк избор јефтине и квалитетне робе. Мислим да су Земунци привилеговани што имају власт која брине о њима, а аутоматски и о пијаци”, каже Драган Успахић, пензионер.

само оних одакле су демократе, због чега ову телевизију и зовем Студио Д.

Општина Земун је, доласком радикала на власт 1996. године, установила Дан општине, 5. новембра, и тог дана се додељују признања почасни грађанин и заслужни грађанин. Тако је било некада, али сазнајемо да је то постало већ део земунске традиције и да се Земунци зато поносе.

– То је дан када је српска војска ослободила Земун 1918. године и присајединила га матици Србији – објашњава нам Гордана Поп-Лазвић зашто се општинско руководство одлучило за прославу 5. новембра. – На тај дан се додељују највиша признања почасни грађанин и заслужни грађанин Земун. Наш одабир је био на основу предлога разних институција, али и на основу наших сазнања ко су ти људи, који су надалеко познати и признати, чак широм света, или су добијали награде на разним светским или европским такмичењима, а да у њиховој средини, у Земуну, готово да нико не зна ништа о њима, да никада нису добили чак ни реч хвале. Такве смо награђивали, ту има и веома младих људи, познатих сценариста, људи који се баве старим занатима који одумиру у савременим цивилизацијама, људи који су у униформи, а који су заслужили да добију то престижно признање. Оно што сам приметила је да су сви били веома почаствовани, иако то признање само по себи не даје никакву привилегију, нити новац. Међутим, сама чињеница да је неко препознао њихову вредност у средини где живе за њих је довољно значајна и вредна.

Реновирање општинске зграде

Који су планови? Радикалско чудо се наставља. Шта после избора 11. маја? Седимо у канцеларији у приземљу општинске зграде, око нас пролазе мајстори, а Гордана задовољно посматра реновирање овог старог здања. На лицу јој

сета, коју смењује одлучност и разборитост какву носе сви радикали.

– Надам се успеху на изборима, а после избора морамо да наставимо са истим, ако не и већим темпом, посебно што очекујем да ће се на ниво општина спустити много више надлежности, све оне које су некада биле на нивоу града – каже Гордана. – Самим тим и извори финансирања и приходи ће нам бити већи, па ћемо моћи и да се суочимо са тим изазовом да брже и боље решавамо проблематику везану за комуналну инфраструктуру. То је, заправо, оно што је за грађане најбитније. Ако неко гази блато и пешачи три или четири километра како би дошао до прве аутобуске станице, за њега не постоји већи проблем у животу, или ако уопште нема градског превоза, па деца морају да пешаче по неколико километара до школе, а то се догађа такорећи усред Београда, усред највеће балканске метрополе, онда је то на нивоу научне фантастике, али и истина, наша садашњост. Превасходно мислим на Бусије и Грмовац, односно на децу из тих насеља која, да би дошла до прве аутобуске станице, пешаче по неколико километара, онда ту нешто није нормално, а градски оци због тога не хају. Кажу: „Ако, тако вам и треба кад сте слушали радикале, сад пешачите“. Што је глупост, јер би сви требало да радимо за што угоднији и нормалнији живот наших грађана, без обзира чији су гласачи. Па ни сви Земунци нису гласачи Српске радикалне странке, али су нам и они драги колико и наши стални бирачи. Обезбедити свим грађанима барем неки минимум, од здраве пијаће воде преко добрих и срећених путева, редовних саобраћајних линија, да могу да стигну с једног краја на други крај града, то би требало да нам је свима циљ, а не да се међусобно свађамо.

Наша саговорница, председник општине Земун, Гордана Поп-Лазевић, сматра да је за сваку општину врло важно развијање индустријске зоне, а за Земун посебно због географског положаја.

– Даље развијање индустријске зоне у Земуну, која ето након 10 година, на простору између Батајничког друма и Новосадског аутопута, где су никли многи индустријски светски гиганти, али и многа мала или средња приватна предузећа, која запошљавају од 10 до 20 или 50 људи, такође су наш понос и дика – задовољно ће ова Земунка. – У неку руку, то значи да им је Земун, не само по локацији, највише одговарао, већ и по сарадњи са нама, представницима локалне власти. У сваком случају, статистика каже да је ниво незапослености у Земуну мањи него у Београду, посматрано у односу на број становника. То значи да је једна визија о томе да ту треба да се формира индустријска зона, која је данас велики замајак индустријског развоја, како Земуна тако и доњег Срема, успешно заживела, а број новостворених предузећа, великих и малих, у знатној мери је смањио незапосленост овог дела наше општине.

Земунци кажу да је њихов град на Дунаву право чудо и да свако ко једном види Земун пожели да се вечито настани у њему, или макар да се врати, у њему започне неки посао. О страним инвеститорима и сарадњи са општинским руководством, ипак смо разговарали и са председником Земуна.

– Много њих је долазило и долази код нас – у једном даху вели наша саговорница. – Многима смо рекли да нажалост,

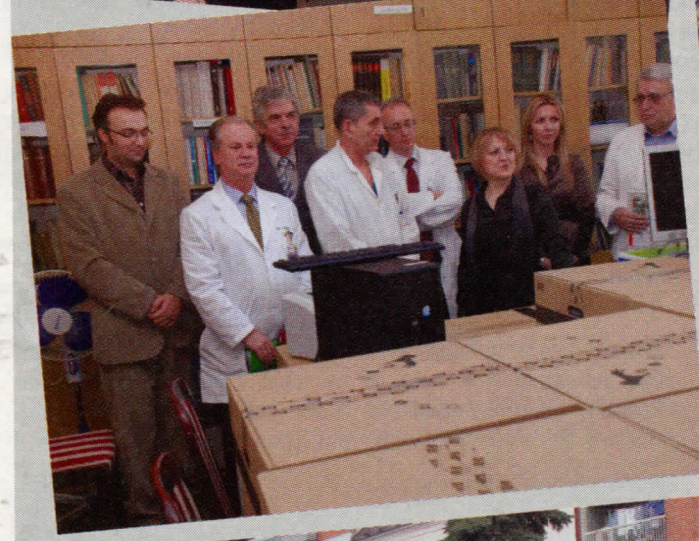
не можемо да им уступимо земљиште, иако бисмо то желели, јер ми нисмо надлежни за такве радове. Дакле, сарадње у том правцу нема, али их домаћински примимо, угостимо. Некима смо, стицајем околности, у неку руку били и менаџери. Упућивали их где треба да оду, некада са њима заједно ишли од врата до врата, код надлежних органа и министара, надлежних секретара на нивоу града, како би ипак реализовали своје пројекте у Земуну. Неки су били упорни и истрајни попут Кнауфа или

Метроа или Болпекидинга. Нажалост, многи су и одустали, због те процедуре која је, за њих, била компликована. Отишли су негде у наше окружење. Колико знам, најчешће одлазе у Бугарску, Румунију или Хрватску.

Гимназијски препород

„Власт у општини Земун ради пуном паром, а томе најбоље говори пример реновирања образовних установа. Земунска Гимназија је доживела велики број промена, а позитивне речи ученика су прави доказ за то. Сала за физичку културу је коначно окречена, постављен је и нови паркет. Заиста је била у застрашујућем стању. Зидови нису кречени годинама, а сваки пад на стари паркет могао је да изазове повреду. Захваљујући радикалској власти и њиховој бризи, гимназија је доживела препород“, сећају се како је до пре неколико месеци изгледао кутак за спортске активности, Кристина Пејчиновић и Емилија Милићевић, ученице II разреда.

Земун

**Децентрализација општина,
да или не?**

Неколико последњих година интензивно се причало о децентрализацији општина, али како, нажалост, код нас то по неписаном правилу и бива, само се причало. Наша саговорница каже да многи заправо погрешно тумаче децентрализацију и да је то једна од основних кочница.

– Суштински то би значило што више сливања средстава у саму општину, како би она самостално могла да решава проблеме свог атара – каже Гордана Поп-Лазих. – Тиме би се спречила зависност локалних самоуправа од тога, да ли ће, на пример, неко из Министарства за капиталне инве-

Земун поље

„Право да вам кажем, током последње четири године Земун Поље блиста. Много је урађено и изграђено. Све то урадило је руководство општине Земун под патронатом и константним обилажењем терена председника општине Гордане Поп-Лазих. Захвална сам јој што је као родитељ, као жена, схватила неопходност уређивања паркова”, каже Јела Лукић, пензионер.

„Без паркова град изгледа пусто и ружно, док није било овог парка, за који сам чула да се посебно заузела Гордана Поп-Лазих, деца нису имала где да се играју. Пуно хвала Општини и на уређењу локалног вртића”, захвална је Јована Томић.

„Резултати рада и труда локалне самоуправе су видљиви на сваком кораку. Земун Поље просто сија”, тврди Света Делић, пензионер.

„У Земун Пољу живим осам година, а ово насеље, захваљујући раду представника локалне самоуправе и Савета месне заједнице, тек сада лепо изгледа. Уређено и савршено. Парк испред зграде месне заједнице напросто плени, а децу зове да се играју. Надам се да ће грађани бити довољно културни и умети да цене оно што су добили од општине Земун”, каже Татјана Марковић, фармацевтски техничар.

стиције да асфалтира пут у неком селу. Овакав, досадашњи начин рада, је прилично, ако не и потпуно нелогичан. Држава би требало да води глобалну политику, да се бави глобалном проблематиком. Дакле, да брине о главним саобраћајницама, магистралним путевима и аутопутевима, а општине да се брину о путној мрежи која је ниже категорије. Имали смо прилике да видимо разна отварања мостића преко разноразних потока, што није нормално, али таква је наша свакидашњица, нелогична и компликована. Не кривим те челнике општина, који су тражили помоћ Републике, јер нису имали другу могућност да реше проблем, али ипак је све то помало смешно. У посебном и тешком положају су градске општине Београда и зато је Закон о главном граду јако важно што пре донети. Он није баш добар, али верујем да ће нови сазив Скупштине града имати снаге да га правилно процени и да одлучи шта је то што треба да остане на нивоу града Београда, а шта је то што би могло да се спусти на ниво градских општина, како бисмо сви имали могућност подједнаке ефикасности.

Бусије – Шешелград

Плави Хоризонти, Бусије, Грмовац, многи их с правом називају „радикалским насељима”, зато што је те плацеве општинска, радикалска власт 1997. продавала по приступачним ценама, а неке чак и поклањала борцима или лицима лошег имовинског стања. Ипак, та насеља која су, углавном избеглицама из Републике Српске Крајине и Републике Српске, постала нови дом, још нису добила неке најосновније услове живота достојне веллеграда какав је Београд, а његово су предграђе. То је неизбрисиви податак, али и велики проблем новопечених Земунаца, исто колико и земунске власти.

– Доскоро су многи о тим насељима говорили као о дивљим насељима, што је вређало не само људе који ту живе, већ и нас који смо учествовали у томе да се то земљиште испарцелише и по веома повољним ценама уступи грађанима како би решили своје стамбено питање и како би добили кров над главом, започели нормалан живот – признаје Гордана Поп-Лазих. – И сада има оних који о томе говоре на сличан начин, али на срећу, ближимо се тренутку када ће та насеља добити регулационе планове, када ће моћи да се уз грађевинску дозволу гради и инфраструктура, што ће олакшати и омогућити довођење електричне струје тамо где је нема, као што је случај с Грмовцем. Да се уведе саобраћај, да се доведу телефони и томе слично. Ми смо на најбољи могући начин спречили дивљу градњу тако што смо та насеља плански парцелисали. Уколико уђете у било које од ових насеља, одмах ћете видети да су све улице под правим углом, да је ширина улица готово булеварска, да су све парцеле готово једнаке, ниједна није мања од шест или седам ари, да нема урбанистичког хаоса као што је то случај на Чукарици, у Жаркову, Вождовцу. Тамо су изграђене веома лепе куће и све имају уређене и неговане окућнице. Дакле, већ сада су то права савремена, урбана насеља којима ми само треба да помогнемо и убрзамо да добију све оно што ће их чинити правим градским насељима.

У Бусијама је изграђена и школа, изграђена је црква уз помоћ и општине и донатора из самог насеља. Изграђен је прелеп парохијски дом који има поткровље 200 квадрата, које је било потпуно неискоришћено. Приликом обиласка тог насеља предложила сам да се то поткровље искористи и од њега направи амбуланга. Свима се та идеја допала и за-

тражили смо благослов епископа сремског, владике Василија, који је био одушевљен и подржао је наш предлог. Наша мука је трајала осам месеци док смо од градског секретаријата за здравље добили услове за адаптацију тог простора. Напокон је, пре недељу дана, то стигло у општину Земун и у току је израда пројекта те амбуланте. Очекујем да ће пројекат бити готов до краја априла, а онда следи тендер за избор извођача. Надам се да ће већ за месец и по дана тај простор бити прилагођен намени. Тада остаје потписивање уговора са Домом здравља и црквом, такође ће и општина Земун бити један од потписника, како би се назначило које су тачно обавезе сваког од нас.

Током ове четири године у Земуну, под радикалском руком Гордане Поп-Лазивић, иако су општинске ингеренције скучене, ипак много тога је урађено. Неки су сумњали да ће се једна жена, па макар и из редова Српске радикалне странке, на челу овако велике општине, уопште снаћи, Поп-Лазивић их је демантовала. Урадила је више него што су и сами Земунци очекивали, али она каже да може још боље.

Жене реалније виде стварност

– Као жена обраћам пажњу на нешто што неки мушкарци можда не примећују, а то је и спољашњи изглед општине, али и унутрашњи изглед појединих институтација. Не заборавите да општина Земун има две месне канцеларије у Угриновцима и Батајници, да има две сале за венчање у тим насељима које су заиста биле руиниране. Тај простор смо оплеменили тако да су то сада лепши простори него у самој општини Земун. Поправка фасада, постављање клупа, уређење паркова, украшавање канделабра и стубова јавне расвете је нешто што вероватно ниједном мушкарцу не би пало на памет, али мени као жени јесте и веома ми је стало до тог визуелног утиска. Драго ми је да они који долазе или пролазе кроз Земун, који представља посебну амбијенталну целину и има душу само њему својствену, да тим гостима, пролазницима, остане још лепша слика чистог и уређеног Земуна. Земунске куће, зграде, окречене су у живе боје, што се посетиоцима Земуна такође допада. Свиђа им се и то што имају где да се одморе, да седну и, у крајњем случају, да мајке имају где да прошеташу своју децу и зато смо и радили на изградњи нових паркова, постављању нових клупа.

Основна идеја сваке локалне власти је, нема сумње, што више задовољити захтеве грађана. Гордана Поп-Лазивић је отишла корак даље, својим житељима понудила је бесплатну школу рачунара, која се сели из једног у други део Земуна.

– Интерес грађана за нас српске радикале је примарна ствар, покретачка енергија и у складу са тим, желећи да помогнемо грађанима, а посебно деци пружимо нешто за шта би родитељи, у овим тешким условима живота, када су плате мале а цене високе, морали да издвоје одређена средства из кућног буџета и ко зна чега се све одрекну, основали смо бесплатну школу компјутера. Купили смо 35 компјутера, обезбедили лиценциране предаваче. Школа је радила на две локације, путујући по Земуну. Па, кад престане интересовање у једном делу града, онда смо је пресељавали у други део и то се допало и деци и родитељима. Бесплатна школа рачунара није баш у нашој надлежности, али сматрала сам да је у ери апсолутне компјутеризације, то најмање што ми као општина можемо да урадимо за наше најмлађе суграђане. Родитељи су пак били задовољни овом идејом зато што су

њихова деца одређено време проводила с нечим њима интересантним, а друго, информатички смо их описменили у једном сегменту образовања, па смо им олакшали макар тај почетни део улагања у образовање деце. Земунци традиционално воле да играју шах. У Земуну је пре неколико година, у време када је професор Шешел био председник, гостовао и светски велемајстор шаха, Карпов, па смо основали и бесплатну школу шаха, опет за најмлађе Земунце, за оне у деч-

Батајница

„Лепо је то што локална власт сређује центар насеља. Мислим да је адаптација зграде месне заједнице пун погодак, јер је зграда заиста оронула. Када све буде било завршено, центар Батајнице ће још лепше изгледати“, каже Љиљана Петровић, пензионер.

„Од када је реновиран вртић, деца неће да иду кући, осећају се лепо и пријатно. Нове столице, нови креветићи, ормари за гардеробу, посебно им се допадају. Грејање ради одлично, двориште је лепо урађено и ми родитељи сада спокојно остављамо децу у вртићу, а све то захваљујући Гордани Поп-Лазивић. Само мајка зна шта је деци потребно да би била безбрижна док су одвојена од родитеља који су на послу“, каже Вера Вученовић, родитељ.

„Веома смо захвални Општини што нам је адаптирала вртић. Желим да истакнем да су и родитељи задовољни. Дobili смо нове подове, адаптирана нам је сала, имамо библиотеку... Деца су срећна, као и родитељи“, истиче Мара Здравковић, васпитачица у вртићу „Чворак“.

„Вртић је важан да научиш да будеш другар, да упознаш једну девојку и да се ожениш њом. У овако срећеном вртићу ми је лепо, стално се смејем и потпуно сам безбрижан, мада некад направим неред“, каже Петар Гранжан, петогодишњак.

„Желим да идем у 'Чворак', јер је то најлепши вртић у Земуну. Подсећа ме на велику играоницу. Волим када правимо представе и играмо се у шатору у дворишту, и све то захваљујући тетка Гоци каже“, Наталија Гаврић, шест година.

јим вртићима. Одлучили смо да поново створимо велемајсторе у Земуну и показало се да су и родитељи и њихова деца показали велико интересовање, а ми смо као локална власт били задовољни што смо још једну идеју успешно привели крају.

Некада је, у време „земунског радикалског чуда“ „Пинки“ постао „ин“, место у коме су се окупљали и млади и старији Земунци, али данас делује руинирано. Многи разлоге пропадања „Пинкија“ стављају на терет председнику општине Земун и радикалима, а шта је заправо истина и ко је крив што је Земунцима укинута ноћно купање у „Пинкију“?

– У „Пинкију“ смо гости као и сви други грађани – објашњава наша саговорница. – „Пинки“ је приватизован и функционише као посебно предузеће. Општинска власт нема никакав утицај на њихову пословну политику, али се надамо да ће приватизацијом, пре свега НИС-а који је већински власник „Пинкија“ и сам „Пинки“ изгледати много боље него што сада изгледа. Да ће у најмању руку, вратити стари изглед и повратити добар глас какав је имао док га је водио Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке.

Плави Хоризонти

„Док није било терена, играли смо се малтене у блату. Ово је супер. Пуно хвала руководству Општине на овом дивном дару“, тврди Марко, основац.

„Од када смо добили игралиште, много нам је лепше. Овде се окупљамо и током радних дана, када завршимо домаћи, а наравно викендом организујемо мини-турнир у фудбалу. Желим да се пуно захвалим властима у Земуну на свему што су урадили у насељу“, вели Сенад, средњошколац.

„Игралиште је супер. Имамо терен за кошарку и за фудбал, а можемо да играмо и баскет. До сада смо играли фудбал у прашини. Овде је чисто и лепо. Веома смо захвални Општини на теренима“, каже Бојан, основац.

Легализација

Незаобилазно питање, а велика мука због које многи Београђани ноћима не могу да спавају, а посебно Земунци, јесте легализација објеката, односно да ли ће неки бесправно подигнути објекти бити срушени или легализовани.

– Општина Земун има највећи број захтева за легализацију на нивоу целог Београда – признаје председник СО Земун, госпођа Поп-Лазич. – Разлог је вероватно и формирање нових насеља, али и чињеница да грађани у самом центру Земуна нису могли да добијају дозволу за било какве интервенције на својим кућама зато што су или под ингеренцијом Завода за заштиту споменика културе или што не постоји адекватан план за тај део града. Легализација не иде оном брзином којом бисмо ми желели, донекле и због незаинтересованости самих грађана. Наиме, многи се боје да би

могли бити одбијени, па мисле да је боље да њихов захтев стоји без пуне документације и не буде решаван све док не буде могао да буде стварно, позитивно решен. Међутим, ко год жели да се његов предмет изнесе ванредно на комисију, а то значи да има комплетирану потребну документацију, то може да учини, подносећи општини Земун један обичан захтев. У таквом случају Комисија доноси одлуку да објекат може да се легализује. Многи тек тада одустају од захтева за издавање грађевинске дозволе, јер градској дирекцији за градско грађевинско земљиште морају да плате високу надокнаду. Како је материјална ситуација грађана критична, већина власника таквих објеката те високе материјалне надокнаде не може да плати, па чека нека боља времена, да скупе и уштеде новац. Можда очекују повољније кредите или нешто друго. Многи, када добију решење о одобрењу легализације објекта, одахну душом, јер су тада сигурни да их неће ниједна локална власт рушити, па чекају повољнији материјални тренутак када ће им трошкови легализације бити смањени. Тако само десет одсто оних грађана који прођу Комисију за легализацију, стварно и затражи грађевинску дозволу. То говори да нешто није у реду са законом и да закон треба мењати. Заправо, да треба спустити цене или дати неке повољније услове за плаћање надоканде Градској дирекцији.

Наша саговорница тврди да се српски радикали у изборним кампањама, свим претходним, баш као и овој, не служе фразама и филозофирањем, већ заиста мисле да грађанима Србије, баш као и на локалном нивоу, понуде домаћинску и поштену власт. Сматра да су силне дажбине, које грађани морају да плаћају од својих малих зарада, превелика глоба за њих и заклинче се да ће српски радикали много тога изменити и смањити.

– Одувек смо говорили да је цена коју плаћају приликом легализације својих кућа превисока, јер су многи од њих градили и улагали чак и у инфраструктуру коју су доводили до својих домаћинстава, па онда и не би требало да им наплаћујемо баш све и не баш толико колико се наплаћује данас. Ако они од својих средстава изграде водовод, који улази у фонд Градског јавног предузећа „Водовод и канализације“, или довуку струју до својих кућа, коју, кад грађани све обаве

Галеника

„Креативношћу, способношћу, упорношћу представника локалне власти, наше насеље је добило прелепо дечије игралиште. Хвала им пуно”, говори Мирјана Милосављевић, службеник.

„Заиста, вртић изгледа супер. Нова столарија мора да кошта много, али је заиста прави потез. Ми родитељи смо пресрећни”, каже Гордана Недељковић, родитељ.

„Спортски терени за кошарку и фудбал су прави рај за наше спортске активности, али и такмичарски дух”, у исти глас кажу Срђан Предојевић и Света Ђуровић, ученици средње школе.

„Терени су екстра. Свака похвала општини Земун и руководству”, каже Јулијана Николић, ученица.

„Захваљујући формирању месне заједнице, заиста је много урађено у насељу. Посебно сам задовољна новим изгледом вртића 'Веверица'”, сматра Мира Рат, радница.

углавном није случај нигде у Београду, онда сва та плаћања и трошкови које претрпе грађани током изградње инфраструктуре, струје и свега осталог, до крајњег степена легализације и нису ништа, него још једно драње. Дакле, и тај део закона би морао мало да се преформулише и среди како би се трошкови грађана смањили. Када имају решено стамбено питање, људи много више раде, задовољнији су собом, а ваљда наши суграђани, односно сви грађани Србије, након свега преживљеног, макар то могу да очекују од нас који смо им прва инстанца у ланцу осталих власти.

Уместо личне карте

Гордана је завршила Правни факултет у Београду. Прво радно место после завршеног факултета било јој је баш у општини Земун. Читав радни век Гордана Поп-Лазивић провела је у општини. Мајка је три одрасле кћерке: Ксеније, Неде и Исидоре, које одмалена, од када је њихова мама почела да се бави политиком, имају разумевања за све њене обавезе. Оне су јој највећа подршка.

– Њих три су и добри саветници, баш као и критичари, али то је оно што добијамо од свих који су добронамерни, јасну и отворену критику у сваком сегменту живота, па и политичком. Пажљиво их слушам када ме критикују и трудим се да се придржавам савета које су ми дале. Понајвише ми замерају што се, по њима превише озбиљно и одговорно бавим својим послом, који врло често односим и кући, па ни

законски, касније преузме „Дистрибуција” као своје основно средство без икакве надокнаде тим грађанима, онда је логично да ти грађани плаћају знатно мање него што се данас од њих тражи као надокнада за градско-грађевинско земљиште. Када кажемо надокнада за градско-грађевинско земљиште, то би требало да буде асоцијација на већ постојеће уређене парцеле са изграђеном инфраструктуром, што

код куће немам времена за њих колико би оне, понекад, желеле. Замерају ми да се превише емотивно везујем за сваки проблем који хоћу да решим, као и за људе и њихове проблеме. Свесна сам да не могу да решим све проблеме Зеमुнаца, али ако не покушам, нећу знати могу ли или не. А, како не подносим одустајање, онда гурам до краја, што се њима не допада, јер такво исцрпљивање штети мом здрављу. Ипак, признају ми да су поносне што сам радохолик. Да не буде забуне, то су модерне, лепо васпитане девојке, којима је важно да њихова мама буде и лепог држања, па ме онда критикују, на пример, да нисам имала добро држање у некој ТВ емисији, а критикују ме и у вези с облачењем. Кажу да негујем старомодни стили, а оне би волеле да делујем млађе, лепше. Саветују ме да пратим трендове, али за то треба имати и материјалних могућности, па зато, по њиховој жељи, понекад завирим у њихове ормане и ципеларнике и обучем њихову гардеробу, а оне се тада праве важне и задовољне су.

Оне су моји стилисти

Породица Поп-Лазих пре извесног времена претрпела је трагични губитак, изненада је умро Горданин супруг, Слободан, и од тада су сузе и туга постале саставни део живота женског дела Поп-Лазиха. Истина, оне своје емоције и бол нерадо показују, о томе ретко говоре, али овом приликом Гордана је направила преседан и својим Зеमुнцима још једном отворила срце.

– Мој супруг Слободан и ја смо наш брак изградили на темељима искрене љубави, поштовања и разумевања. Трудили смо се да децу васпитамо у поштене и вредне људе и заиста, ма колико то болело, напросто смрт драге особе боли и мења живот. Недостаје нам Слободанов ведар дух и оптимизам, снага да превазиђе све загонетке и невоље које живот поставља, али ето, нас четири се трудимо да сву бол која нас је задесила некако заједнички превазиђемо. Увек смо сматрали да није много важно колико смо времена заједно, већ на који начин квалитативно то време проведемо, колико бринемо и помажемо једни другима – вели Гордана. – Наравно, пролазили смо кроз различите фазе од одрастања деце, када је било неопходно веће присуство оба родитеља,

или касније, када је довољан и један родитељ за решавање оних текућих проблема, које је мој супруг преузимао на себе. Ипак, било је и озбиљних ситуација које смо сви заједно морали да решавамо договором и отвореним разговором. Лепи су то тренуци када доживите да у току обичног, дневног разговора схватите колико деца брзо одрастају и сазревају, сваки пут када сам то приметила била сам задовољна и поносна мајка. Имала сам среће да оне израсту у емотивно стабилне личности, да су одговорне и да испуњавају своје дужности, од оних ситних свакодневних, преко кућних до школовања, а онда и опхођења и понашања у друштву. Најстарија кћерка је на магистарским студијама на Економском факултету и већ годину и по дана ради, средња је студент треће године Правног факултета, а најмлађа је у трећем разреду гимназије и поносим се њима у сваком погледу. Сви који их познају тврде да су лепо васпитане и да њиховом васпитању није сметало то што им је мајка јавна личност. Не кажем да их мој посао није, можда, додатно оптерећивао, па су зато у сваком погледу морале да буду перфектне и да не дају повода за било какву лошу причу, али мислим да им је све то развило додатну одговорност.

Слободно време, у класичном смислу, Гордана Поп-Лазих, готово да нема, зато што унапред не може да зна шта ће се у њеном дневном распореду мењати, али вели да се сви томе данас релативно лако прилагођавају, и она и њене кћери.

– Мана овог посла је што никада не знам унапред када ћу имати слободно време – вели Гордана. – Често ми се догоди да само у току једног дана више пута променим план, али и тада, ма колико заузета, трудим се да са својом децом разменим неке најосновније информације. Њих занима шта радим, као и мене, као њиховог родитеља, шта се са њима дешава. Волимо све четири да кад ускладимо наше обавезе, односно слободно време, заједно одгледамо неки филм у биоскопу. Обично деца у том узрасту беже од својих родитеља, али оне воле да излазе са мном, да се дружимо, да идемо заједно у биоскоп, па чак понекад и у неки кафић свратим на њихово наваљивање. Онда ме касније задиркују и кажу како је наш излазак био едукативан за мене, јер сам се упознала с ценама у кафићу и да бих могла да им повећам цепарац.

Компјутеризација

„Имамо велики број квалитетних компјутера, мислим да нема пуно средњих школа у Београду које се могу похвалити оваквом учионицом”, коментарише Ана Настих нови изглед кабинета за информатику.

Техничка школа „Змај”

„Одушевљени смо савременом опремом коју су добили од Општине Земун”, кажу Никола, Влада и Марко, ученици друге године.

Војислав Шешељ

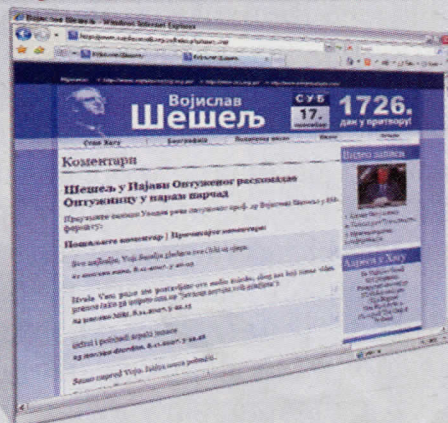
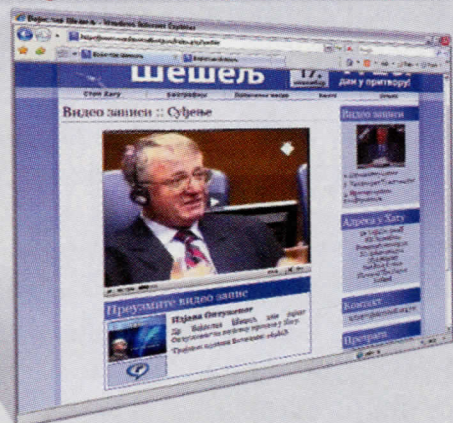
званична интернет презентација

Српска радикална странка представља вам преуређену интернет презентацију проф. др Војислава Шешеља, прилагођену потребама благовременог и истинитог информисања јавности о процесу који се води пред такозваним Хашким трибуналом. На интернет адреси www.vojislavseselj.org.yu имате могућност прегледа и коментара најновијих вести и најава догађаја. Можете погледати или преузети видео записе сужења, прочитати поднеске, транскрипте статусних конференција и упознати се са активностима Тима за одбрану.

Сви посетиоци сајта могу бесплатно преузети електронске верзије књига проф. др Војислава Шешеља, међу којима посебно издавајемо капитална научна дела „Идеологија српског национализма“ и „Римокатолички злочиначки пројекат вештачке хрватске нације“.

Уколико до сада нисте били у прилици да потпишете петицију за директан пренос сужења на РТС-у, то можете учинити на овој интернет презентацији.

VOJISLAVSESELJ.ORG.YU

Сабрана дела проф. др Војислава Шешеља

Преко 65.000 страница сабраних дела проф. др Војислава Шешеља представљају чисти концентрат његових мисли и дела, од дисидентских дана до тренутка када је постао неоспорни лидер свих српских патриота. Овде се, на једном месту, налазе његови научни радови, скупштински говори, телевизијски мегдани, интервјуи које је дао штампи, радио емисије и различити политички и научни скупови у чијем раду је активно учествовао. Ту су и судски процеси, а нарочито место заузима збирка хашких докумената, објављена у чак 15 књига.

Својим пером, ова оригинална личност српске политике објашњава узроке и механизме политичке делатности усмерене против српскога народа и његове државе, али читаоца не оставља у мраку песимизма попут већине хроничара народног страдања.

Његово сагледавање прошлости и садашњости представља научни метод за пројектовање реалне визије будућности, што је, у ствари, одговор на најтежа питања данашњице. Често намерно погрешно схваћен и још злонамерније тумачен, на овим страницама не оставља простор за било какву дилему – све је објашњено, свака реч је у контексту, догађај лоциран, а правни акт протумачен.

По општој оцени целокупне српске јавности, а нарочито њеног научног дела, у овом обиљу историјског, правног и политичког материјала нарочито се издваја његово, по много чему капитално дело, „Идеологија српског национализма“.

У својој најпознатијој књизи, проф. др Војислав Шешељ, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма.

Ово дело др Војислава Шешеља се одликује критичким приступом и бриљантним анализом, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач, који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, соци-олошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан облик.

Др Шешељ је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића“. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајни аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

Др Војислав Шешељ

**ПОНТИФЕКС МАКСИМУС
САТАНИСТИЧКЕ ЦРКВЕ
ЈОВАН ПАВЛЕ ДРУГИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**АНТИХРИСТОВ НАМЕСНИК
ЗЛИКОВАЧКИ РИМСКИ ПАПА
БЕНЕДИКТ ШЕСНАЕСТИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Четири књиге др Војислава Шешеља које раскривавају антисрпску природу папства и римокатоличког клера у целини.

Концентрат истине на 4000 страна који јасно доказује да је за све ратне злочине на територији бивше Југославије крив римски папа.

Др Војислав Шешељ

**ВАТИКАН ГЛАВНО
САТАНИНО ГНЕЗДО**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Др Војислав Шешељ

**РИМСКА КУРИЈА
ВЕЧИТО ЖЕДНА
СРПСКЕ КРВИ**

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2006.

Капитално дело

Проф. др Војислава Шешеља

ОВУ КЊИГУ ПОСВЕЋУЈЕМ
МОЈИМ РАТНИМ САБОРЦИМА И ПРИЈАТЕЉИМА
ДОБРОМ
ДУНАЧКИМ
КОЈИ СУ С
НА ОЛТАР
БРАНЕЊИ
АНВИМ С
КЛАЉАЗУ
СТАНИМ
ШТО НИ
ДА ПОД
УТОЛИК
ДА ДО
НАСТА
НАС...

Научна истина о Римокатоличкој цркви и Хрватима Сензационално дело настало за четири године хашког тамновања проф. др Војислава Шешеља

Чињеницама потискујући емоције, аутор научно доказује да је данашњи „хрватски народ“ вештачка креација Римокатоличке цркве, унапред замишљена као инструмент њеног злочиначког пројекта, утемељеног на тежњи да се српски народ уништи унијаћењем, покатоличавањем или потпуном физичком ликвидацијом, како више не би представљао препреку даљем прозелитском продирању на источноевропске просторе.

Рачунајући на беспопштедну и аргументовану критику, проф. др Шешељ анализира бројну научну и публицистичку литературу и тако доказује своју основну тезу истакнуту у самом наслову ове књиге.

Јединствен научни рад на преко хиљаду страница који разобличава пакт Ватикана и Вашингтона који је жигосао Србе као највећи светски проблем и тако се сврстао на страну традиционалних српских непријатеља.